

dessen af Statens aarlige Indtægter saaledes, at man burde nøie undersøge, om alle Statens Die- med i lige Maal blive fyldestgjørende ved Fordelinger af de aarlige Indtægter — omtrent saaledes var i det Mindste det ærede Medlems Tanke — og han nærede nogen Tvivl om, at dette virkelig fandt Sted; han troede, at man lod Forsvars- væsenet tilskynde en større Del af disse aarlige Indtægter, end der var rigtigt og forsvareligt. Jeg har tidligere i denne Sal mødt det ærede Medlem som en Modstander, naar der var Spørgsmaal om Bevillinger til Forsvarsvæsenet, men i Dag tilspøiede han dog, at han, naar man kunde overbevise ham om, at de Midler, som blive anvendte, virkelig vare nødvendige for at naae Formaalet, ikke skulde være uwillig til at gaa med. Formaalet for Ordningen af Landets Forsvarsvæsen er jo at sætte Landet, Folket i Stand til at hævde sin Selvstændighed og at forsvare sig, naar denne Selvstændighed, denne Selvbestemmelsesret bliver truet; dette Maal er saa høit, saa smukt og saa stort, at jeg er overbevist om, at man altid i den danske Folkerepresentation vil være beredt til at bevilge de fornødne Midler dertil. Jeg har ogsaa det Saab, at jeg, naar jeg senere kommer til for Rigsdagen at forelægge Forslag med Hensyn til en Omordning af Landets Forsvarsvæsen og derved muligvis stiller endnu højere Fordringer, end jeg tidligere har tilladt mig, vil faae det ærede Medlem med, i Fald det lykkes mig at overbevise ham om, at de Foranstaltninger, der blive foreslaaede, ere hensigtsmæssige og kunne siges at ville være fyldestgjørende for at naae Maalet.

Steenstrup: Der er et Par Medlemmer, som meget stærkt have anbefalet Ministeriet for Rikse- og Undervisningsvæsenet at værne om Landets Mindesmærker, og den ærede Minister har erklæret, at, skjøndt han antog, at disse Mindesmærker vare i gode Hænder, var det ham dog hjært, at han hos Folkethinget kunde faae Tilslutning til endydermere at beskytte dem. Jeg maa slutte mig til de to ærede Medlemmer i denne Retning og udtale, at jeg tror, at der i mange Egne af Landet, navnlig de fjernere liggende, gaar Mindesmærker til Grunde hver Dag saa at sige, som med meget stor Lethed kunde bevares, naar der blot ovenfra kom et lille Bink i denne Retning. Jeg skal forøvrigt tillade mig at gaa et Skridt videre end de ærede Medlemmer, idet jeg vil anmode Ministeriet og Thinget om ikke alene at støtte denne Sag, men i det Hele at bidrage til at værne om Landet i den Udstrækning, hvori vi have modtaget det. Naar Landets Størrelse formindskes ved Naturbegivenheder, gaa selvfølgelig Mindesmærker let bort ved samme Leilighed. Jeg skal ikke i Dag opholde mig ved, at min Valgtreds nu er en tiende Del mindre, end den var for en Maaned siden, men skal dog, da Finantsloven er under Behandling, henstille til Regerin-

gen og Rigsdagen at tage under Overveielse at komme Kommuner til Hjælp, hvis Existens ved Gjentagelse af slige Naturbegivenheder er i højeste Grad truet. Det ærede Thing vil have set af Ministeriets Meddelelse, at Byen Marstal har lidt betydelig, men hvis denne Storm var kommen to Maanedere senere, er det høist sandsynligt, at Byen kunde have lidt et Tab paa henimod en Million Rd.; thi det er ikke ubekjendt, at Marstal næst- efter Kjøbenhavn har den største Handelsflaade her i Landet, og det er selvfølgelig heller ikke ubekjendt for ærede Medlemmer, at Handelsflaaden gjerne i Vinterens strengeste Tid er hjemme. Naar det nu viser sig, at Haanen istedetfor at være en Besyttelse for Byens vigtigste Indtægtskilde snarere kan være det Modsatte, tror jeg, at det er givet, at Staten vil staa sig meget vel ved at bidrage en Bagatel af en Snes Tusinde Rd. fremfor at Beboerne paa en saadan lille Plads miste et saa uhyre Beløb som det, her er Tale om. Forresten er det mig klart efter den ærede Indenrigsministers Udtalelse forleden, at Regeringen, naar den vil række Haand til at forbedre Digevæsenet, konsekvent ogsaa maa bidrage til at forbedre Havnemolerne, som, foruden at være en Besyttelse for Haanene, indirekte ogsaa ere Besyttelse for Byerne, der ligge bagved Haanene. Det er i alt Fald Tilfældet i min Valgtreds, at ikke alene Haanene i højeste Grad ere ødelagte eller i alt Fald ere lige nær derved, men at ogsaa Byerne, der ligge bagved dem, ved en Naturbegivenhed af den Slags ere udsatte for total Ruin. Jeg skal endnu bemærke, saa meget mere som det staa i direkte Forbindelse med Finantsloven, at ved indirekte Foranstaltning var det ogsaa muligt at komme de Egne, der have lidt mest ved Stormfloden, og som mærkværdig nok ere Landets frugtbareste, til Hjælp. Jeg tror nemlig, at de fire Der, Lolland, Falster, Langeland og Vexø, som have lidt mest, ogsaa ere de Egne, der med Hensyn til almindelige Foranstaltninger, Jernbaner, Dampskibe, Fyr og Telegrafer ere ubeldigst stillede; i alt Fald paa de to sidstnævnte Der er Postvæsenet i en meget kinesiisk Tilstand. Maaffe er der intet andet Sted i Landet, hvor det er Tilfældet, at man lettere korresponderer med Paris end med Landets Hovedstad, og dette ligger dert, at trods anerkjendt berettigede Anser er det endnu ikke lykkedes at komme saa vidt, at man strax beforder Posten videre, naar den er kommen til Hovedstaden i Byen, men at den bliver liggende der en Dag. Nu ser jeg af Finantslovsforslaget, at det er Hensigten at befordre den videre temmelig hurtigt, men jeg skal dog tillade mig at anmode Ministeriet om at gaa et Skridt videre, dels fordi det er et berettiget Krav, dels fordi Naturbegivenheder synes at gjøre Kravet der endnu større, nemlig at sørge for, at Dampskibsfarten paa disse Der bliver en saadan, at den uden at bevirke syn- derlig Udgift for Statskassen kan blive en Dphjælp i høj Grad for Derne, økonomisk talt. Endnu